

PROGRAMA DE MÀ

Orquestra Simfònica de la Ràdio Bavaresa & Rattle —*Simfonia núm.* 7 de Bruckner

Palau 100

Divendres, 21 de novembre de 2025 – 20 h

Sala de Concerts

PALAU
DE LA
MÚSICA
ORFEÓ
CATALÀ

Amb el suport de:

Amb la col·laboració de:

ASSOCIACIÓ
**ORFEO
CATALÀ**

**Ajuntament
de Barcelona**
Institut de Cultura

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura

GOBIERNO
DE ESPAÑA

MINISTERIO
DE CULTURA

inaem
INSTITUTO NACIONAL DE
LAS ARTES ESCÉNICAS Y DE LA MÚSICA

Compromís amb el medi ambient:

BIOSPHERE
SUSTAINABLE LIFESTYLE

Membre de:

EUROPEAN
CONCERT HALL
ORGANISATION

**Barcelona
Capital Cultural
i Científica**

Programa

Orquestra Simfònica de la Ràdio Bavaresa

Sir Simon Rattle, director

I

Leoš Janáček (1854-1928)

Taras Bulba, rapsòdia per a orquestra

I. La mort d'Andrei

II. La mort d'Ostap

III. Profecia i mort de Taras Bulba

II

Anton Bruckner (1824-1896)

Simfonia núm. 7, en Mi major, WAB 107

I. Allegro moderato

II. Adagio (molt solemne i molt lent)

III. Scherzo (molt ràpid) – Trio (lleugerament més lent)

IV. Finale (en moviment, però no gaire ràpid)

Durada del concert:

Primera part, 30 minuts | Pausa de 20 minuts | Segona part, 65 minuts.

La durada del concert és aproximada.

#simfònica #gransfigures

Junts *connectant* cultura i emocions

Orgullós patrocinador del Palau de la Música Catalana
per connectar la vida de les persones a través de la cultura

#ArteQueConecta

Poema

Pancratium maritimum

com quan en una nit de juliol
emergeix a la sorra un lliri de mar en silenci discretament
signant el miracle del bulb que floreix a la platja
amb tot aquest esforç descomunal per un dia de vida
només per viure un dia aquesta vida

així voldria jo una biografia

Mireia Calafell

Si una emergència (Proa Edicions, 2024)

Dona'ns suport

Ajuda'ns a
millorar
la vida de les
persones a través
de la música,
la cultura i
el patrimoni.

Suma't al projecte!

Et cal saber...

Qui en són els protagonistes?

Orquestra Simfònica de la Ràdio Bavaresa (Múnic, 1949).

Considerada internacionalment una de les deu millors orquestres del món, la formació pertany a la Ràdio Bavaresa, amb seu a Múnic, land de Baviera. Les seus habituals on fa concerts a Múnic són la Philharmonie am Gasteig i a l'Herkulesaal (Münchner Residenz). Al llarg de la seva història ha col·laborat amb els millors directors d'orquestra del món, com Leonard Bernstein, Erich Kleiber, Carlos Kleiber, Otto Klemperer, Karl Böhm, Georg Solti, Carlo Maria Giulini, Wolfgang Sawallisch, Riccardo Muti, Esa-Pekka Salonen i Daniel Harding. Entre els seus directors musicals destaquen Eugen Jochum, Rafael Kubelík, Sir Colin Davis, Lorin Maazel i Mariss Jansons. Simon Rattle n'és el titular des de la temporada 2023-24.

Simon Rattle (Liverpool, 1955).

Format a la Royal Academy of Music de Londres, ha estat director titular i musical de diverses orquestres: City of Birmingham Symphony Orchestra, Berliner Philharmoniker (2002-2018) substituint Claudio Abbado, London Symphony Orchestra (2018-2024) i des de la temporada 2023-24 és el director musical del cor i de la Symphonieorchester des Bayerischen Rundfunks (Orquestra Simfònica de la Ràdio Bavaresa), en substitució de Mariss Jansons. La seva discografia inclou més d'una setantena d'enregistraments, amb segells com EMI (Warner Classics) i amb la plataforma digital de la Berliner Philharmoniker: Digital Concert Hall.

Quines són les claus del concert?

L'obra central del programa és la Setena Simfonia d'Anton Bruckner (Ansfelden, 1824-Viena, 1896), una de les que més èxit va tenir en vida del compositor austríac de les seves nou *Simfonies*. L'obra està dedicada al rei Lluís II de Baviera, mecenes de Richard Wagner, monarca que, com també Bruckner, era un gran admirador del compositor alemany. Estrenada el 1884, un any després de la mort de Wagner, amb els fons recaptats en la inauguració es va finançar la construcció d'un monument en memòria seva. Un exemple del pes de Wagner en aquesta obra

és la inclusió de trompes wagnerianes, instruments dissenyats pel compositor per a la interpretació de L'Anell del Nibelung. L'esperit wagnerià amara tota la partitura amb evocacions en forma de temes musicals que recorden alguns temes significatius que apareixen en diverses òperes de Wagner. El nucli de la Simfonia és l'“Adagio”; algunes teories diuen que Bruckner es va inspirar en una premonició de la mort de Wagner i té un esperit afligit i solemne.

A què he de parar atenció?

A la primera part del programa hi ha la rapsòdia per a orquestra *Taras Bulba*, del compositor txec Leoš Janáček (Hukvaldy, Imperi Austríac, 1854-Ostrava, antiga Txecoslovàquia, 1928), una de les seves obres més conegudes. Està basada en la novel·la homònima de Nikolai Gógol, que s'inspira en la vida del cosac Taras Bulba i els seus dos fills, que s'uneixen en un viatge èpic per fer la guerra. Janáček va dedicar l'obra al “nostre exèrcit, el protector armat de la nostra nació”. L'obra es va publicar el 1927 i és eminentment una obra programàtica en la qual la música explica tres episodis de la història de Bulba. Així doncs, l'obra ofereix moments de simfonisme èpic, ritmes marcial, moments grotescos i danses triomfals. És una obra majestuosa i amb una gran plantilla orquestral, que inclou fins i tot orgue.

Sabies que...

Anton Bruckner era un gran admirador de Richard Wagner. La seva *Tercera Simfonia*, de fet, està dedicada al compositor alemany. Tot i això, no és fins a la *Setena Simfonia* que Bruckner s'atreveix a introduir a nivell instrumental les trompes wagnerianes, un cop ja mort Wagner, i després d'una revisió de la partitura, pràctica habitual del compositor austríac.

Taras Bulba és un exemple clar de música programàtica, una pràctica habitual durant el Romanticisme. L'obra té trets comuns amb altres obres simfòniques contemporànies, com la *Simfonia fantàstica* de Berlioz o *Les entremaliadures de Till Eulenspiegel* de Richard Strauss.

Palau de la Música Catalana

Aquest Nadal, fes del Palau el teu ritual!

2 de desembre

Cantates del Barroc

Alex Potter & Bach Collegium Barcelona

14 de desembre | 11 de gener

El Messies de Händel

Orquestra Simfònica del Vallès

16 de desembre

Cantates de Nadal del Barroc

Núria Rial & Café Zimmermann

16 de desembre | 9 de gener

Homenatge a Morricone i Rota

Orquestra Simfònica del Vallès

19 de desembre

Oratori de Nadal de J. S. Bach

Cor de Cambra del Palau & Il Gardellino

20 de desembre

Festival de valsos i danses

Laura del Río & Orquestra Simfònica
del Vallès

20 i 22 de desembre | 10 i 11 de gener

Les quatre estacions de Vivaldi

Farran Sylvan James & Vespres d'Arnadí

21 de desembre

La Nit de Nadal de Joan Lamote de Grignon

Orfeó Gracienc & Orquestra Simfònica
del Vallès

25 de desembre | 3, 4 i 10 de gener

El trencanous de Txaikovski

Orquestra Simfònica del Vallès, amb
espectacle d'art amb sorra a càrrec de
Borja González

28 i 31 de desembre | 1, 2, 3 i 4 de gener

Concert d'Any Nou

Orquestra Simfònica del Vallès

6 de gener

Homenatge a Williams i Zimmer

Orquestra Simfònica del Vallès

Més informació i entrades a palaumusica.cat/nadal

Comentari

Els camins inescrutables del melòman

Permeteu-ne que us expliqui un parell d'anècdotes personals, perquè els camins per arribar a la música clàssica són ben variats. Totes dues tenen a veure amb les peces del programa d'avui i, en certa manera, espero que us ajudin a gaudir-ne. Som-hi, doncs!...

Tinc un sogre català (sí, d'aquells que van marxar a Amèrica a trobar-hi més bona sort fugint d'una Catalunya empobrida després de la Guerra Civil) que cada vegada que li comentava –allà a Veneçuela– alguna cosa sobre música clàssica, sempre em deia el mateix. *“El meu pare a Tàrrega, una vegada va escoltar el Cor dels Cosacs i va quedar-ne corprès...”*. Aquest comentari revenia automàticament cada vegada que jo li esmentava alguna cosa relacionada amb la música clàssica: *“El Cor dels Cosacs, el meu pare Joan..., una vegada a l'Ateneu de Tàrrega...”*, patim, patam... Intrigat pel famós Cor dels Cosacs, al capdavant vaig conèixer-ne la importància i la llarga trajectòria que va tenir, i fins i tot esment de la presència al Palau de la Música (abans de passar per Tàrrega) i del reconeixement mundial de què va gaudir.

Però allò dels cosacs em queia lluny. Al final vaig assabentar-me que aquella ètnia guerrera, llibertària i mercenària, que feia tremolar fins i tot Napoleó, fou perseguida tant pels tsaristes com pels bolxevics, pels indrets del sud de Rússia. I una vegada, mentre feia zàping, vaig anar a parar al cèlebre calb de nom Yul Brynner fent un més dels seus papers d'aire oriental: Taras Bulba i la seva trepa de cosacs zaporoges. Aleshores ja va ser fàcil saltar a l'obra de Janáček, que posava en forma de poema simfònic la història del personatge i el seu famós llarg ble de cabells al cap. La música resumia ben clarament –en tres moviments– tres capítols de la novel·la curta (¿o potser conte llarg?) de Gógol i una part de la pel·lícula del 1962, és clar, tot i que la banda sonora fos de Franz Waxman.

Taras Bulba havia entrenat el seu fill Andrei com a bon guerrer cosac contra els polonesos que sovint humiliaven el seu poble (i suposo que tots dos també bevien “com cosacs”...). Enfrontat el jove contra els polonesos, l'amor fa de les seves: Andrei acaba enamorat d'una polonesa, i el primer moviment ens ho mostra. Melodies líriques i sentimentals amb corn anglès, oboè i violí contrasten amb la batalla que s'estava forjant. El jove enamorat s'alia amb els polonesos i el seu pare

cosac no té més remei que matar-lo –en plena batalla– amb el tot el dolor que això comporta. La música hi és per representar-ho.

Però Andrei tenia un germà, Ostap, un altre jove que acaba segrestat pels polonesos, la qual cosa genera el segon moviment. No hi ha remei: Ostap presoner, serà torturat i executat. El pare, Taras Bulba, aconsegueix d'introduir-se entre la turba polonesa que espera l'execució mentre gaudeixen d'una masurca salvatge. Impotent, Taras Bulba es dol pel seu fill amb notables crits de trombó, i llança un darrer prec en un agut de clarinet. El pare aconsegueix fugir, però l'acaben enxampant i, així, ja anem a parar al tercer moviment.

Taras Bulba –amb tots dos fills morts– estava disposat a “*destruir-ho tot!*” i per això la música representa les batalles, però al final el capturen (perquè s'atura a buscar els seus “amics inseparables”: la pipa i el tabac, que li havien caigut al terra...). Condemnat a morir a la foguera, des d'allà formula la seva profecia amb correlat sonor d'orgue i metalls: “*No hi ha res al món que esporugueixi un cosac! Espereu una mica, perquè ben aviat arribarà el dia que sabreu el que és la religió russa ortodoxa*”. Repiquen les campanes, el triomf sonor se superposa a la tortura que crema Taras. Però, com diu Gógol: “*¿Pot haver-hi foc, tortura o poder que siguin capaços de domar la força cosaca?*”. Vet aquí la música heroica que el txec Janáček va concebre el 1915 per mostrar la seva empatia no solament amb els cosacs i Rússia, sinó amb tots els pobles eslaus oprimits pels imperis, siguin l'austrohongarès o alemany, que al final van caure amb la Primera Guerra Mundial.

La meva altra anècdota és més senzilla... Era l'any 2004 i el meu fill estava immers al món dels videojocs. Un dels quals, el popular i cèlebre *Call of duty* (La crida del deure), una saga bèl·lica de trets en primera persona ambientada a la Segona Guerra Mundial que continua sent tot un èxit. En pantalla hi havia una missió de soldats americans que arribaven a un campament nazi abandonat on només hi havia una vella ràdio desmanegada. D'on brollava una bella música, entre trets, sorolls i interferències: era l’“Adagio” de la *Setena Simfonia* de Bruckner.

Un dia, mentre jo –el pare, que signo aquestes ratlles– escoltava precisament aquesta *Setena* de Bruckner, de sobte va aparèixer el meu fill i va exclamar: “*Això és Call of duty!*”. Per descomptat, tot seguit va rebre la meva paternal lliçó d'història de la música i li vaig explicar les relacions entre la música bruckneriana i el nazisme: l'apropriació d'aquella música que en va fer el règim nazi i, sobretot, que

aquest “Adagio” va ser la música que es va emetre just abans d’anunciar al poble alemany la mort de Hitler.

Vaig aprofitar per explicar-li que totes les *Simfonies* de Bruckner eren fàcils d’escoltar si un es fixa en el cèlebre ABC brucknerià: el primer i el quart moviments sempre tenen un primer tema A, grandíós, potent, heroic; un segon tema B, líric, *cantabile*, poètic, i un tercer tema C, de caràcter rítmic i dinàmic, que tanca l’exposició. Després ve el desenvolupament i la reexposició dels temes A-B-C. El segon moviment ell ja el coneixia –a través d’aquella escena nostàlgica i malenconiosa del videojoc– i el tercer era el típic “Scherzo” brucknerià, ple d’ímpetu i no exempt de rusticitat camperola.

Això que acabo d’explicar no era una casualitat: la música bruckneriana ha estat emprada en infinitat de pel·lícules, sèries, publicitat i, per descomptat, videojocs. Una revisió a IMBD o a la reconeguda pàgina www.abruckner.com en mostra una llista ben sucosa. Entre tots els segells destaca l’afany de Luchino Visconti a fer servir l’“Adagio” esmentat per musicar íntegrament el seu film *Senso* (1954), un drama entre un oficial austríac i una bella italiana (Aida Valli) en temps de Garibaldi. La fórmula la va repetir Visconti –amb molt més d’èxit– en la seva cèlebre *Mort a Venècia*, on Mahler (alumne de Bruckner) i el seu “Adagietto” de la *Cinquena Simfonia* van començar a formar part de la cultura popular.

En resum, per un costat la repetida cantarella del meu sogre explicant-me com el seu pare, a la Tàrrega del 1926, havia quedat impactat pels cosacs que cantaven a l’Ateneu em va permetre d’aturar-me en Gógol i Janáček, que ressonen, finalment, en aquest text. Per un altre costat, he de reconèixer que mai no se sap on pot anar a parar una diversió adolescent que –a primera vista– podria semblar indesitjable o bandejable, com ara matar nazis en un videojoc mentre de fons sona l’“Adagio” de la *Setena* de Bruckner... Això sí, els pares han d’haver escoltat Bruckner i estar disposats a explicar-ho tot plegat amorosament i amb devoció.

Però cap d’aquestes anècdotes té comparació amb la d’un amic –al seu moment addicte a la balada *pop-rock*– que va comprar un cotxe de segona mà que, curiosament, tenia encallat al reproductor de cassetts una cinta amb el *Quartet núm. 10*, “*les Arpes*” de Beethoven i el *Quartet núm. 6* de Bartók. No va tenir més remei que escoltar, incansablement, tots dos *Quartets* fins que van esdevenir d’allò més bells per a la seva orella. I avui dia és un melòman d’alta volada.

Per això ho diem sempre: els camins estètics són insondables.

Carlos Calderón, doctor en humanitats i divulgador musical

Connecta't a Palau Digital!

Concerts i continguts divulgatius
exclusius disponibles gratuïtament
a palaudigital.cat

Veure ara

Biografies

Symphonieorchester des Bayerischen Rundfunks (Orquestra Simfònica de la Ràdio Bavaresa)

© Astrid Ackermann

La temporada 2023-24 va iniciar una nova etapa artística amb l'arribada de Sir Simon Rattle com a director titular, que n'esdevé el sisè titular en la història de l'orquestra, després de figures de gran prestigi, com Eugen Jochum, Rafael Kubelík, Sir Colin Davis, Lorin Maazel i Mariss Jansons. Reconegut per la seva obertura artística i versatilitat, Rattle aporta a la formació una visió renovada a una agrupació ja consolidada entre les millors del món.

Fundada el 1949, la BRSO ben aviat va assolir prestigi internacional gràcies a l'excel·lència en la interpretació del repertori clàssic i romàntic, juntament amb el seu ferm compromís amb la música contemporània. Des dels primers anys ha estat vinculada al cicle Musica Viva, impulsat per Karl Amadeus Hartmann, i ha gaudit de directors convidats de renom, com Leonard Bernstein, Sir Georg Solti, Carlo Maria Giulini i Wolfgang Sawallisch, que van deixar la seva empremta personal en l'orquestra.

Actualment manté col·laboracions periòdiques amb directors destacats, com Herbert Blomstedt, Franz Welser-Möst, Daniel Harding, Yannick Nézet-Séguin,

Jakub Hrůša i Iván Fischer. L'orquestra sovint fa gires per Europa, l'Àsia i Amèrica que li permeten refermar la seva presència als escenaris més importants del món.

La BRSO té una discografia extensa, premiada i reconeguda amb guardons com ara els Grammy, Diapason d'Or i el Preis der deutschen Schallplattenkritik. Sota la batuta de Simon Rattle ha afegit nous enregistraments discogràfics que són referències fonamentals d'obres de Mahler i Wagner.

Un altre eix de la seva activitat és la formació de noves generacions, i així, l'Acadèmia BRSO és un dels centres formatius més reconeguts en el seu àmbit, juntament amb el compromís del Concurs Internacional de Música ARD, que fou fundat el 1952. A tot plegat cal afegir el programa educatiu BRSO und Du (BRSO i Tu), que ofereix diverses activitats adreçades a escoles i famílies.

El 2023 la BRSO va ser reconeguda com la tercera millor orquestra del món segons el rànquing internacional Bachtrack.

Sir Simon Rattle, director

© EvS musikstiftung Rui Camilo

Amb un carisma captivador, un marcat esperit experimental i un entusiasme encomanadís, Sir Simon Rattle, nascut a Liverpool, ha esdevingut una de les figures més fascinants de la direcció orquestral. Va debutar el 2010 al capdavant de la BRSO i des d'aleshores hi ha forjat una intensa col·laboració artística en què les seves actuacions a Múnic són veritables esdeveniments. El vincle entre Rattle i la BRSO es va enfortir encara més el 2021 mitjançant un contracte com a director titular a partir de la temporada 2023-24.

Així, el 2023 va assumir la direcció de l'orquestra, formació que admira des de jove. Fidel al seu estil, ofereix un ampli repertori: des del Barroc fins a obres modernes, en què inclou clàssics simfònics i òpera en concert. Gràcies al lema "*BRSO barock*", ha impulsat la interpretació de música antiga amb instruments originals. Compromès amb la formació musical, promou projectes com l'Acadèmia BRSO o la Jove Orquestra Estatal de Baviera. Per a ell, tenen la mateixa prioritat que iniciatives innovadores com el Symphonischer Hoagascht, que el 2024 va aplegar conjunts de metall bavaresos juntament amb la BRSO.

La seva brillant carrera va començar amb la City of Birmingham Symphony Orchestra (CBSO), orquestra que entre el 1980 i el 1998 va assolir fama mundial. Del 2002 al 2008 va ser titular de la Berliner Philharmoniker, i del 2017 al 2023, director musical de la London Symphony, amb la qual continua vinculat com a director emèrit. A més és artista principal de l'Orchestra of the Age of

Enlightenment, primer director convidat de la Filharmònica Txeca i manté una estreta relació amb orquestres de primer nivell, com Wiener Philharmoniker o Staatskapelle de Berlín, a més de col·laborar amb teatres d'òpera de renom, com la Royal Opera House, Berliner Staatsoper, Met de Nova York i Festival d'Ais de Provença. El maig del 2024 va col·laborar amb la Mahler Chamber Orchestra.

Ha estat distingit amb nombrosos guardons. Els seus enregistraments de les *Simfonies núm. 6, 7 i 9* de Mahler han estat guardonats amb el Gramophone Editor's Choice; la *Sisena* va ser inclosa en la llista de les millors gravacions dels Preis der deutschen Schallplattenkritik; la *Setena*, amb el Diapason d'Or ARTE, i el seu enregistrament de *La Creació* de Haydn, amb el Pizzicato Supersonic Award. El 2025 va rebre el Premi de Música Ernst von Siemens i fou artista de l'any als Gramophone Classical Music Awards.

Formació

BRSO

Symphonieorchester des Bayerischen Rundfunks (Orquestra Simfònica de la Ràdio Bavaresa)

Violins I

Radoslaw Szulc *, Anton Barakhovsky *, Tobias Steymans *, Thomas Reif *, N.N.,
Julita Smoleń, Peter Riehm, Corinna Clauser-Falk, Franz Scheuerer, Michael
Friedrich, Andrea Karpinski, Daniel Nodel, Marije Grevink, Nicola Birkhan, Karin
Löffler, Anne Schoenholtz, Daniela Jung, Andrea Eun-Jeong Kim, Stefano Farulli,
Fabian Jüngling

Violins II

Korbinian Altenberger *, N.N. *, N.N. *, Yi Li, Leopold Lercher, Key-Thomas
Märkl, Bettina Bernklau, Valérie Gillard, Stephan Hoever, David van Dijk, Susanna
Baumgartner, Celina Bäumer, Amelie Böckheler-Kharadze, Lorenz Chen,
Alexander Kisch, N.N.

Violes

Emiko Yuasa *, N.N. *, N.N. *, Benedict Hames, Giovanni Menna, Anja
Kreynacke, Mathias Schessl, Klaus-Peter Werani, Christiane Hörr, Véronique
Bastian, Alice Marie Weber, Elisabeth Buchner, Christa Jardine, Philipp Sussmann

Violoncelles

N.N. *, N.N. *, Till Schuler *, Hanno Simons, Eva-Christiane Laßmann, Jan
Mischlich, Uta Zenke-Vogelmann, Jaka Stadler, Frederike Jehkul-Sadler, Samuel
Lutzker, Katharina Jäckle, Sayaka Selina Studer

Contrabaixos

Philipp Stubenrauch *, Wies de Boevé *, José Sebastião Trigo, Teja
Andresen, Lukas Richter, David Santos Luque, Naomi Shaham, Harry
Atkinson, N.N.

Flautes

Henrik Wiese ★, Lucas Spagnolo ★, Petra Schiessel, Natalie Schwaabe, Ivanna Ternay

Oboès

Stefan Schilli ★, Ramón Ortega Quero ★, Tobias Vogelmann, Emma Schied, Melanie Rothman

Clarinets

Christopher Patrick Corbett ★, N.N. ★, Bettina Faiss, Werner Mittelbach, Heinrich Treydte

Fagots

Marco Postinghel ★, Jesús Villa Ordóñez ★, Susanne Sonntag, Francisco Esteban Rubio, N.N.

Trompes

Carsten Carey Duffin ★, N.N. ★, Ursula Kepser, Thomas Ruh, Norbert Dausacker, François Bastian, Marlene Pschorr

Trompetes

Martin Angerer ★, N.N. ★, Wolfgang Läubin, Thomas Kiechle, Herbert Zimmermann

Trombons

Felix Eckert ★, João Pedro Pereira de Abreu ★, Uwe Schrodi, Lukas Gassner, Csaba Wagner

Tuba

Stefan Tischler ★

Timbals

Raymond Curfs ★, N.N. ★

Percussió

Guido Marggrander, Christian Pilz, Jürgen Leitner

Arpa

Magdalena Hoffmann ★

Teclats

Lukas Maria Kuen

★ Concertinos, Principals, Solistes

També et pot interessar...

Palau 100

Dimecres, 14.01.26 – 20 h

Sala de Concerts

—*Concert per a piano* de Ligeti

Mahler Chamber Orchestra

Yuja Wang, piano

Fabien Gabel, director

I. Stravinsky: *Suite Pulcinella*

G. Ligeti: *Concert per a piano i orquestra*

W. A. Mozart: *Chaconne i Pas seul* de música del ballet de l'òpera *Idomeneo*, KV 367

F. Chopin: *Concert per a piano núm. 1, en Mi menor, op. 11*

Preus: de 28 a 125 euros

Mecenes d'Honor

Agrolimen

GRUP
euromadi

Sabadell
Fundació

Santander
Santander
Fundación

Damm
Fundació

Fundació "la Caixa"

HAVAS

isp
Inversiones y Servicios Publicitarios

Limak

Fundació
Grup Farmacèutic
Salvat

The
NANDO
and ELSA
PERETTI
foundation

Mecenes Protectors

Agbar

artyplan

CASA SEAT

CATALONIA
HOTELS & RESORTS

COL·LEGI DE
FARMACÈUTICS
DE BARCELONA

CONTROL
GROUP

DES
Eventi y Spettacoli S.L.

endesa

eurofragance

exea
impact

The Puig Family
Foundation

factorenergia

Fundació
FLUIDRA
Llegat Joan Planes

FUNDACIÓ
Gandara

Fundación
Dvesta

repsol
fundación

Gramona

GVC Gaesco

mesoestetic
40th anniversary | 1985 - 2025

MITSUBISHI
ELECTRIC
Changes for the Better

moventia

Nestlé

Telefónica

Mecenes col·laboradors

ac
marca
Advancing
in Care

aena
aeroports
per a tu

CAR
DON
ER
GROUP

Coca-Cola

camins.cat

Deloitte

eurofirms
People first

FC BARCELONA

hp

REIG **JOFRE**

savills

sesé

Mitjans Col·laboradors

ara

EL PAÍS
SEIZ CATALUNYA

elPeriódico

EL PUNT AVUI

FGC
Ferrocarrils
de la Generalitat
de Catalunya

LAVANGUARDIA

EUROPA

RAC1

SÀPIENS

3 CATALUNYA
RÀDIO

theNEW
BARCELONA
POST

TMB Transports
Metropolitans
de Barcelona

Col·laboradors

Armand Basi – Ascensors Jordà – Bagués-Marsiera Joiers – Balot Restauració – Caixa Enginyers – Calaf Grup – CECOT – Colonial – Fundació Castell de Peralada – Fundació Metalquímia – Gómez-Acebo & Pombo – Helvetia Compañía Suiza S.A. de Seguros y Reaseguros – Illy – Quadis – Saba Infraestructures, S.A. – Saret de Vuyst Travel – Scasi Soluciones de Impresión S.L. – Soler Cabot – Veolia Serveis Catalunya

Benefactors d'Honor

Professor Rafael I. Barraquer Compte – Mariona Carulla Font – M. Dolors i Francesc – Pere Grau Vacarissas – Maria José Lavin Guitart – Marta Mora Raurich – M^a. del Carmen Pous Guardia – Daniela Turco – Joaquim Uriach i Torelló – Manel Vallet Garriga

Benefactors Principals

Elvira Abril – Eulàlia Alari Ballart – Pere Armadàs Bosch – Rosamaria Artigas i Costajussà – Núria Basi Moré – Zacaries Benamiar – Francesc Xavier Carbonell Castellón – Lluís Carulla Font – Joaquim Coello Brufau – Josep Colomer Viure – Josep Daniel i Lluïsa Fornos – Isabel Esteve Cruella – Casimiro Gracia Abian – Jordi Gual i Solé – Ramón Poch Segura – Juan Eusebio Pujol Chimeno – Juan Manuel Soler Pujol

Benefactors

Maria Victoria de Alós Martín – Mahala Alzamora Figueras-Dotti – Gemma Borràs i Llorens – Jordi Capdevila i Pons – David Carrasco Chiva – Oriol Coll – Rolando Correa – Elvira Gaspar Farreras – Pablo Giménez-Salinas Framis – Maite González Rodríguez – Irene Hidalgo de Vizcarrondo – Pepita Izquierdo Giralt – Immaculada Juncosa – Joan Oller i Cuartero – Rafael Pous Andrés – Inés Pujol Agenjo – Pepe Pujol Agenjo – Toni Pujol Agenjo – Olga Reglero Bragulat – Carla Sanfeliu – Josep Ll. Sanfeliu – Marc Sanfeliu – Elina Selin – Jordi Simó Sanahuja – M. Dolors Sobrequés i Callicó – Salvador Viñas Amat

PALAU
DE LA
MÚSICA
ORFEÓ
CATALÀ

